

První kuchařská soutěž

Jak už víme, zkouška vaření na soutěž se povedla na výbornou, a tak se Zdenda rozhodl přihlásit na školní kuchařskou soutěž, která se konala na konci školního roku.

Společně s Emmičkou, která už byla také přihlášená, se navzájem povzbuzovali a radili si, jak svá jídla ještě vylepšit. Zdenda plánoval předvést rajčatovou omáčku s těstovinami. Emmča zase zkoušela recept na palačinky se špenátem a mozzarellou. Oba se netrpělivě těšili, až budou moci své kuchařské umění předvést porotě. Těšili se tak moc, že občas místo pravítka do školy vzali naběračku a místo strouhání pastelek strouhali vařečky.

Zdendova maminka jim na tuhle speciální soutěž ušila pravé kuchařské rondony, což jsou kuchařské obleky. Skřítek měl parádní bílo-modrý s motivem slonů a Emmiččin byl růžovo-bílý s roztomilými kočičkami.

Oba byly jedinečné a každý z nich se v něm cítil jako skvělý kuchař.

„Emmčo, přeji ti hodně štěstí a ať se ti to vše podaří dobře uvařit a dochutit,“ povzbuzoval Zdenda svoji kamarádku před vstupem do soutěžní kuchyně a před porotu. Šla jako předposlední a Zdenda následoval hned po ní. Před nimi už zkoušeli své štěstí čtyři mladí kuchaři.

V porotě zasedal jako předseda pan Zelený, ředitel školy a místního kulinářského kroužku. Vedle něj seděla paní Karásková, učitelka ze základní školy, dále skřítek Josan a především čestný host – šéfkuchař z Prahy Venca Kabanos, velký kamarád a parťák uznávaného kuchaře Poliho.

Jako první se v dnešní slavnostní den vaření chopil Tulínek, syn starosty Jezevce. Vybral si na přípravu pravý lesní guláš s knedlíkem.

Knedlík se mu podařil na výbornou. Guláš bohužel lehce přepepřil. A když se jeden z porotců,

paní Karásková, zakašlala, neodolala poznámce: „Ten má teda říz, chlapče.“

Jako druhá nastoupila Gábinka, dcera skřítky Sosana, která si do soutěže připravila jablečnou žemlovku.

Jídlo vypadalo skvěle. Gábinka však zapomněla ochutnat jablíčka, která byla celkem kyselá, a tak celá žemlovka neměla tu správnou chuť. „Příště jiná jablíčka nebo přisyp rozinky a hned to bude sladší,” pronesl s trošku zkřiveným obličejem ředitel školy a předseda komise pan Zelený.

Jako třetí přišla na řada Klárka Játrová, dcera místního hokejisty. Rozhodla se upéct domácí pizzu. Jenže se přehmátla a místo sladké

rajčatové omáčky tam dala extra pálivou. A to se málem volali hasiči, jaký to byl oheň a pak i pořádný tanec všech porotců, že se i zkušený kuchař Venca Kabanos pořádně zapotil. Klárce však řekl, že v Mexiku by s touto pizzou udělala díru do světa. Ocenili také, jak se naučila ve vzduchu s pizzou házet.

Jako čtvrtý se před porotou objevil Tobík, syn zdejšího hospodského Krkovičky. Bramborovou kaši s kuřecím řízkem a okurkovým salátem uvařil s naprostým přehledem. Tobík už občas tatínkovi vypomáhal v hospůdce Na Konci lesa, a proto byl velkým favoritem soutěže. Porotci při ochutnávání spokojeně přikyvovali.

Pátá do místnosti vstoupila Emmička. Ihned se s radostí vrhla na výrobu palačinek se špenátem a mozzarellou. Všechno šlo jako po másle. Palačinky se vznášely ve vzduchu, jako by to byly malé létající koberce. A když je Emmička podávala porotě, krásně je nazdobila.

Porota se olizovala a mlaskala blahem. Předseda komise, pan Zelený, který měl ke špenátovým palačinkám speciální vztah kvůli svému jménu, byl ohromen. Emmičce při jejím odchodu řekl, jak moc mu chutnalo, a poprosil ji, aby sundala ze stropu jeden létající koberec (rozuměj palačinku), který se tam přilepil.

Jako poslední soutěžící vešel do kuchyně trochu nervózní Zden-
da. Stejně jako všichni jeho předchůdci pozdravil a představil, co dnes bude vařit. „Dej se do vaření,“ povídá další člen naší komise, skřítek Josan.

Začal vařit s takovým nadšením a soustředěním jako nikdy předtím. Na nic nezapomněl, dokonce přidal tajnou přísadu – celou skořici – aby omáčka krásně voněla. Když porota ochutnávala, nastalo hrobové ticho. Zdenda nervózně přešlapoval a nevěděl, co se děje. Po chvílce naštěstí paní Karásková zvolala: „Prosím přidat, omáčka je fantastická, ta se ti povedla. Musím říct, že všichni soutěžící dnes navařili báječné jídlo. Teď, prosím, zavolej ostatní kuchaře, abychom mohli vyhlásit výsledky 1. ročníku kuchařské soutěže O zlatou vařečku.“

Pan Zelený, ředitel a předseda komise v jedné osobě, předstoupil před všechny mladé a nadějně kuchaře a spustil: „Všem vám velice děkujeme za nezapomenutelné gastronomické zážitky. Poprosím o fanfáry, pustíme se do vyhlásování výsledků jednotlivých kategorií.“ Zlatou vařečku v kategorii o nejlepší sladké jídlo získala se svou lahodnou žemlovkou Gábinka. V další kategorii o nejostřejší jídlo byla oceněna Klárka se svou ohnivou pizzou. Zlatou vařečku za nejzelenější

pokrm si odnesla Emmička za své výborné špenátové palačinky. Tulínek si převzal svou vařečku v kategorii o nejchutnější guláš. Předposlední ocenění putovalo k Tobíkovi, a to v kategorii o nejkřupavější řízek. A jako poslední se vyhlásila kategorie o nejčervenější jídlo, z níž si svou zlatou vařečku odnesl Zdenda se svou rajčatovou omáčkou. Po celou dobu vyhlásování zněl sálem bouřlivý potlesk a jásot. Na závěr pozval pan Zelený všechny soutěžící a jejich rodiče ke stolu, aby společně všechny dobroty ochutnali a užili si spoustu zábavy.

Jakmile si sedli, maminka Zdendu objala, políbila na líčko a s úsměvem řekla: „Ještě chvílku a budeš vařit lépe než váš velký vzor Poli. Už mu šlapeš na paty, ty naše vařečko.“

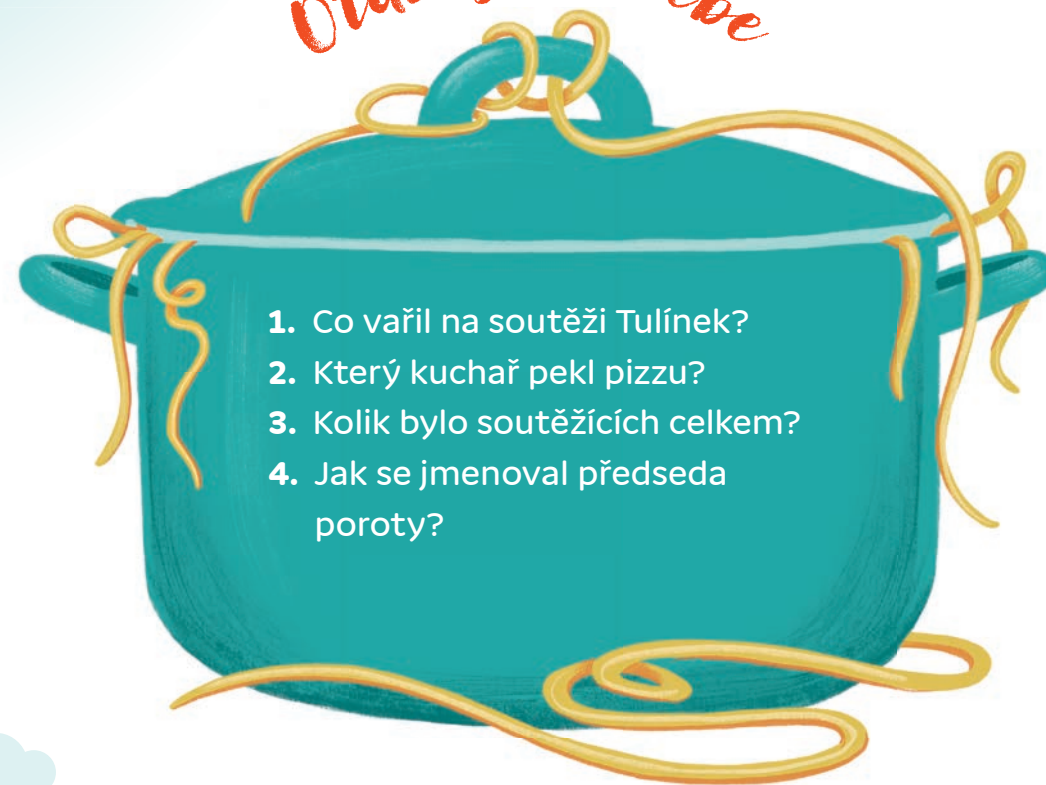
Vtom se k nim přidal vážený host z Prahy, Venca Kabanos. „Mladíku, musím ti pogratulovat, velmi dlouho jsem si tak nepochutnal na rajčatové omáčce jako dnes,” mrkl Venca na Zdendu a pokračoval, „Poli, váš oblíbený šéfkuchař a můj dobrý kamarád, mě požádal, abych zde našel talentovaného kuchaříčka, který by mu přes prázdniny pomohl v restauraci. Když jsem viděl, jak skvěle ti vaření jde a hlavně tě baví, hned mě napadlo, že bys to mohl být ty. Bude to zábava a ještě se naučíš něco nového pod dozorem toho nejlepšího kuchaře, co říkáš?”

Zdenda se podíval na maminku a oba nevěřícně koukali. Nevěděli, co si o tom mají myslet, jestli je to pravda, nebo si z nich Venca dělá legraci. V jeden moment se dokonce oba štípili do zadku, aby zjistili, jestli se jim to nezdá. Když si potvrdili, že je to pravda, vykokotala maminka trochu nejistou odpověď: „To není tak jednoduché, promyslíme to.”

„Já bych jel,” vložil se radostně do hovoru Zdenda. „Tak vidíte, paňmámo, Zdenda by jel a to je to nejdůležitější, můžete balit,” rychle využil situace Venca. Do hovoru se přidal tatínek, položil Vencovi ruku na rameno a řekl: „Doma si to v klidu probereme a pak vám dáme vědět. Náš malý kuchař je plný elánu a trochu hrr, ale ještě neví, co všechno ho může čekat. Zítra se vám ozveme, jak jsem se rozhodli.” „Domluveno, budu se těšit,” odpověděl Venca a všichni společně pokračovali v ochutnávání dobrot.

Otázky pro tebe

1. Co vařil na soutěži Tulínek?
2. Který kuchař pekl pizzu?
3. Kolik bylo soutěžících celkem?
4. Jak se jmenoval předseda poroty?

POKRAČUJEME

Ahoj, ahoj, tady skřítek Zdenda!

Líbila se ti ukázka z mého světa? To jsem rád! ☀ Věř mi, to je jen malý střípek z našeho dobrodružství. V naší knize toho na tebe čeká ještě mnohem víc!

Nyní si ji v předprodeji můžeš koupit za nejlepší cenu i s vymazlenými bonusy.

Tady posílám odkaz: donio.cz/kucharska-pohadka
Nebo si načti QR kód

Tak neváhej a objednej si celou knížku. Už se nemůžu dočkat, až se spolu pustíme do našich skřítkovských dobrodružství!

S nadšením,

Tvůj skřítek Zdenda Poklička

